

Słowo powitalne Siostry Evelyne Franc SM
Przełożonej Generalnej Zgromadzenia Sióstr Miłosierdzia
na początku uroczystej Mszy św.
A katedrze Notre Dame w Paryżu, 14 marca 2010

Rodzina Wincentyńska składa się ze świeckich kobiet z Międzynarodowego Stowarzyszenia Miłosierdzia (AIC), księży i braci ze Zgromadzenia Misji (Misjonarze), Sióstr Miłosierdzia, członków Stowarzyszenia św. Wincentego a Paulo, Stowarzyszenia Cudownego Medalika, Zakonników św. Wincentego a Paulo, ruchów młodzieżowych (MISEVI i Młodzież Maryjna) oraz licznych zgromadzeń i stowarzyszeń, które korzystają z charyzmatu Wincentyńskiego, który można określić w tych kilku słowach: miłość oraz duchowa i fizyczna posługa najuboższym braciom i siostram.

Za błogosławieństwo uznajemy fakt, że gromadzimy się dzisiaj w tym miejscu wspominając w szczególny sposób w to południe świętą Ludwikę de Marillac. Urodziła się 12 sierpnia 1591 w Paryżu, w którym spędziła całe życie i gdzie zachowała się o niej pamięć w wielu miejscach, w których służyła wielu żyjącym w nędzy ludziom, zwłaszcza w parafii św. Wawrzyńca. Modliła się w kościele Saint Nicolas des Champs i Saint Germain de Pres. W kościele św. Gerwazego wzięła ślub i z pewnością często odwiedzała tę katedrę.

Jako wdowa, dzięki pomocy świętego Wincentego a Paulo, mogła spełnić swoje marzenie o życiu poświęceniu swego życia Bogu przez ulżenie niedoli najmniej szczęśliwym. Zaczynała współpracując z Bractwem Miłosierdzia (później znanym jako AIC) a wspólnie ze świętym Wincentem a Paulo założyła Zgromadzenie Sióstr Miłosierdzia składające się z kobiet nie zamkniętych w klauzurze lecz których klauzulą były ulice miasta (nowość w tamtych czasach). Wincenty i Ludwika posyłali Siostry do miejsc do których wzywali je ubodzy: porzuconych dzieci, młodzieży analfabetów, chorych, galerników, rannych żołnierzy, rodzin zrujnowanych przez wojnę... Święta Ludwika mówiła: "wszystkie dzieci Boże należy kochać czule i wielkim szacunkiem".

Pośród tej aktywności Ludwika poszukiwała Boga i pragnęła wzrastać w bliskości z Bogiem. 15 marca spokojnie przygotowała się na spotkanie z Panem Miłosierdzia którego kochała i z takim oddaniem służyła.

Ludwika de Marillac zasotała kanonizowana przez papieża Piusa XI w 1934 a w 1960 papież Jan XXIII ogłosił ją "Patronką wszystkich tych, którzy poświęcają się chrześcijańskim dziełom społecznym".

Powierzamy jej wszystkie osoby, które są częścią sieci miłosierdzia tutaj w Paryżu.